

BEROEPSBELANGEN.

ADRESKAARTEN RONDZENDEN.

Hier en daar duikt weer op de door en door verkeerde manier van jong gevestigde artsen om in de buurt adreskaarten te laten bezorgen. Voor een jaar of 35 kwam dit ook voor. Door en door verkeerd, nog erger dan advertenties, omdat de arts zich door deze kaarten rechtstreeks wendt tot personen, die op dat oogenblik de cliënten zijn van andere artsen. Gelukkig ook volkomen zonder uitwerking. De weinige menschen, die op grond van het ontvangen van zulk een kaart van dokter zouden veranderen, moeten juist bij de ontvangst ziek zijn, anders wordt de kaart vergeten. En dan zijn dat nog cliënten, wier verlies meer vreugde baart dan hun bezit. Maar de jonge arts, die door gebrek aan inzicht zulke kaarten rondzendt, maakt daardoor op de gevestigde artsen een indruk, die dikwijls slechts met moeite wordt overwonnen. Daarom zou het zoo goed zijn, als de voornaamste richtlijnen voor het gedrag in de praktijk reeds vóór het artsexamen door een van de professoren werden gegeven. Maar zoolang dat ontbreekt kan men het al redelijk stellen met een juist begrip van de woorden: verplaats niet den grenssteen van uwen naasten.

H. PINKHOF.

VRIJE GENEESMIDDELENKEUS. — De heer J. J. HOFMAN geeft in het *Pharm. Weekblad* van 26 Augustus een nadere verklaring van wat hij onder vrije geneesmiddelenkeus bedoelt, en dat is geheel iets anders dan wat de heer DE WIT en ik wel hebben moeten verstaan uit zijn eerste beschouwing. Niet het ziekenfondslid zou naar de begeerte zijns harten mogen verlangen al wat de markt aan *spécialités* aanbiedt, maar de arts zou desgewenscht óók *spécialités*, en wel de betere, mogen voorschrijven: hieronder te rekenen allerlei als goed erkende tabletten, ampullen en verpakkingen. De erkenning van deze *spécialités* onder de artsenijen — thans *iets* meer vergelijkbaar met de *specialisten* onder de artsen — zou gepaard kunnen gaan met een flinke bestrijding van de minderwaardige *spécialités*, welke thans, onder één vlag met de betere, *buiten* de apotheken worden verkocht, zoodanig zelfs, dat hier te lande die minderwaardigheden veel meer worden verkocht (naar de heer H. verzekert; vgl. bldz. 625) dan elders, waar de *spécialités* alleen door apothekers worden geleverd. De wensch van den heer HOFMAN komt dus hierop neer, dat bepaalde *spécialités* door ziekenfondsartsen zoo noodig kunnen worden voorgeschreven. Daartegenover zullen dan toch wel moeten staan strenge zuinigheidsvoorschriften, desnoods met „sancties” — d. w. z. aansprakelijkheid van den arts wegens onnoodige weelderigheid.

DISCRETIE VERZEKERD. — Telkens als ik deze geruststellende woorden lees, denk ik aan een aria, die JOHAN SCHMIER in het oratorium „De Schipbreuk” van WAGENAAR (naar den Schoolmeester) onnavolgbaar komiek ten gehoor bracht: „daar is een luchie aan!” Al te duidelijk waarneembaar is dat luchie in een advertentie, die in verschillende bladen te lezen stond: „Allen, ook heeren doktoren die door hun positie in de gelegenheid zijn iets te doen voor een welvarende, vooruitgaande, zeer gezonde Veluwsche streek, gelieven te schrijven onder no., Discretie verzekerd”.

Stellers der advertentie stellen zich natuurlijk voor, dat er heeren doktoren

zullen zijn, die, na te hebben vernomen wáár in de Veluwe die streek..... gelapt wordt, en wát zij zullen krijgen voor elk overgeleverd plukhoen, elken patiënt (van wien althans iets te plukken valt) zullen vermanen: „daar is maar één plaats, waar u gezond kunt worden. Handelheide op de Veluwe, koopt u dáár grond”.

Ik hoop, neen ik weet, dat heeren speculanten zich in de Nederlandsche artsen toch deerlijk hebben vergist, en dat zij misschien wél „allen”, doch niet „heeren doktoren” als colporteurs kunnen krijgen.

VERKOOP VAN VERGIFTEN. — Nu is het in ons lieve land weer gebleken, dat men bij een drogist belladonna kan krijgen, in voldoende hoeveelheid om daarvan een voorraad bonbons te vervaardigen, die men winkeliers kan aanbieden (gegarandeerd zonder gevaar, alleen tijdelijke verdooving!) als men hen wil oplichten, of waarop men bezoekers van verdachte huizen kan onthalen als men ze wil berooven. Zouden regeering en Kamer nu nóg niet vinden, dat er wat moet gebeuren tegen den verkoop van vergiften door Jan aan Alleman?

ZIEKTEVERZEKERING IN ZWITSERLAND. — De bondsraad had een commissie benoemd om een wetsontwerp samen te stellen tot invoering van *algemeene* verplichting tot ziekteverzekering, en een tweede ontwerp met verplichting van een deel der bevolking. Het eerste plan bleek te duur te zijn, daarom werd ene welstandsgrens aangenomen, waar beneden toch nog 70 pCt. van de bevolking blijft. Tot de ziekenfondspraktijk onder deze verzekerden zullen alleen artsen worden toegelaten die in Zwitserland tot arts zijn bevorderd. De verzekerden hebben vrije of beperkt vrije artsenkeuze. De betaling geschiedt of, naar een uit de honoraria per verrichting berekend gemiddelde, met een vast bedrag per verzekerde en per jaar, of per verrichting maar *dan moet de verzekerde zelf een deel van het honorarium betalen*, bijv. door inlevering van door hem van te voren gekochte „tickets modérateurs” kaartjes tot „matiging” van wat in *Medizinische Klinik* eigenaardig genoemd wordt „Ueberarztung”, waaraan zoowel de arts als de ziekenfondspatiënt schuld kan hebben.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

CONSULTATIEBUREAUX VOOR ZUIGELINGEN EN MELKKEUKENS.

Nu de belangstelling in de sociale kinderhygiëne voortdurend stijgende is en in verband daarmee ook de consultatiebureaux voor zuigelingen en de melkkeukens steeds meer de aandacht vragen, is het zonder twijfel van groot nut, dat de geneeskundigen zich rekenschap geven, voor wie deze inrichtingen in de eerste plaats zijn bestemd en op welke wijze zij hun werk behooren te verrichten. De vier conclusies namens de *Nederl. vereeniging voor kindergeneeskunde en den Nederl. bond tot bescherming van zuigelingen* in dit *Tijdschrift* van 19 Augustus j.l. op bldz. 831, onder bovenstaanden titel gepubliceerd, verdienen daarom zeer de aandacht. Het standpunt, blijktens deze conclusies door de beide genoemde organisaties ingenomen, kan van grooten invloed zijn op de verdere ontwikkeling dezer instellingen in ons land en misschien ook nog van beteekenis zijn voor de wijze waarop andere soorten van consltatiebureau's hun taak zullen opvatten.

De manier, waarop de vier conclusies zijn tot stand gekomen, geeft mij aanleiding tot de vraag: Welke is de meening van de commissie voor sociaal-hygiënische aangelegenheden van de Nederl. Maatschappij tot bevordering der geneeskunst over de opvattingen, die in deze conclusies worden gehuldigd? Medege-deeld wordt, dat deze commissie is uitgenoodigd deel te nemen aan de besprekingen, die vooraf gingen aan het publiceeren der conclusies. Het blijkt echter, dat de personen door de commissie aangewezen, niet in de bijeenkomst aanwezig